Două Vieți și Moartea în atenția lui Dumnezeu

On Iunie 29, 2015

Încearcă să prevezi cuantumul efectelor care se pot dobândi prin superioritate și măreție, demonstrând lumii întregi măsura capacității tale de a trata la modul serios ceea ce se numește „full control”.

Culcat, nervos, gâfâind, Maximilien nu mai simțea nimic viu în el, în afară de visul acesta. I se părea că intră din plin în delirul nedesluşit care precede celălalt necunoscut, numit moartea. Ochii moleșiți i se închiseră fără voie: și totuși, în dosul pleoapelor se frământa o imagine pe care o recunoscu, deși se credea învăluit în beznă. Dar gura lui nu scoase niciun sunet. Şi, ca și cum toate forțele i s-ar fi strâns în tulburarea aceasta lăuntrică, el suspină încercând să-și lămurească gândurile.

Era Monte Cristo, care deschisese o ușă. Prin farmecele sale pe care nu le putea dezlega nimeni, a magicianului care știe să hipnotizeze cu o pricepere inegalabilă simțurile și creierul oricărui pământean, și prin surprinzătorul lui dar de-a ști totul, contele se întrezărea a fi întruchiparea lui Dumnezeu.

Îndată, o lumină imensă se răspândi într-o cameră învecinată, sau mai bine zis într-un palat minunat, inundând încăperea unde Maximilien se lăsase în prada dulcii agonii. Atunci el văzu în pragul încăperii, la întretăierea celor două camere, o femeie nespus de frumoasă. Ea părea îngerul milosteniei înlăturând îngerul răzbunării. Era Valentine, cea pe care o crezuse moartă. Ea înaintă spre Maximilien cu o bucurie nestăpânită, pătrunsă de dragostea specifică femeii statornice în sentimente care își regăsește iubitul după ani de căutări.

*– Te cheamă – spuse Monte Cristo – te cheamă din fundul somnului, Valentine, cel căruia i-ai încredințat destinul tău, iar moartea a voit să vă despartă. Din fericire eram și eu acolo și am învins moartea ! Valentine, de acum înainte, nu trebuie să vă mai despărțiți cât veți trăi, căci pentru tine el a fost în stare să se arunce în mormânt. Fără mine, ați fi murit amândoi. Vă redau unul altuia. Fie ca Domnul să țină seama de aceste două vieți pe care le salvez ! **

Leadership: Bifezi o reușită în a găsi motivația, determinarea și resursele necesare pentru realizarea fuziunii dintre măreție și ceea ce se dovedește a fi un fapt ieșit din comun?

Reușita strălucită în a găsi motivația, determinarea și resursele necesare pentru realizarea fuziunii dintre măreție și ceea ce se dovedește ieșit din comun, depinde de surprinzătorul dar de a ști tot ceea ce se întâmplă și de a cunoaște ceea ce va urma, ca să fii pregătit să trăiești ziua de mâine cu încredere așteaptă.

Iar măreția este momentul când afli că poți schimba cursul vieții altor oameni prin simțul regăsit al valorii sine, dar mai ales prin materializarea unei viziuni care se impune în fața luptei dintre bine și rău.

Măreția are drept fundament următoarele active de leadership:

Realizarea fuziunii dintre măreție și ceea ce se dovedește a fi un fapt ieșit din comun are ca fundament forma exterioară de manifestare a credinței într-un Dumnezeu interesat de destinul și acțiunile omului care îi este drag.

Leadership: Ai fi dispus să devii o cumpănă în lupta dintre bine și rău, fără să fii părtinitor la o tăinuire care își are fundamentul în faptul că individualul e mai presus de universal?

Un iscusit vizionar va putea să prevadă cuantumul efectelor care se pot dobândi prin superioritate și măreție. Pentru ca leadershipul să producă o mișcare de cucerire a modului de gândire și de înțelegere a vieții, prin obținerea de la oameni a unui DA total care onorează potențialul său de impact, aceste active trebuiesc reconfigurate în funcție de specificul situațiilor de justificare a acțiunilor întreprinse. Deseori criteriile de justificare sunt indicatorii înfăptuirilor liderului.

O concordanță a trăsăturilor care nu impun limite în alegerea trăsăturilor ideale ce fac din leadership un aliat fidel, se produce atunci când flexibilul și profundul în administrarea unei lecții de viață se întâlnesc cu puterea nemărginită a credinței în supranatural.

În schimb o nonconcordanță are loc când asprul și solitarul geniu întruchipat în magician, un Dumnezeu al rânduielii, încearcă în chip neîndemânatic să-și însușească o imagine de învingător sau când, în lucidul său spirit tainic încearcă să zămislească o minune care nu poate ține mult.

În leadership, individualul este mai presus de universal atunci când devii unicul răspunzător asupra vieții altora, deci atunci când voința ta nu depinde de voința lui Dumnezeu, ci de izbânda ta într-o lume care te condamnă și te judecă fără să îți înțeleagă motivele din spatele acțiunilor.

Două Vieți și Moartea în atenția lui Dumnezeu evidențiază evoluția omului spre obiectivul unui ideal de superioritate, supus unei credințe fondate pe reprezentarea celor două realități: a binelui și a răului, raportate la cele două constante: viață și luptă - acestea nu trebuie să concureze spre ceva care să-l înalțe, ci să se impulsioneze reciproc.

Cine a înțeles leadershipul prevede cuantumul efectelor care se pot dobândi prin superioritate și măreție, demonstrând lumii întregi măsura capacității sale de a trata la modul serios ceea ce se numește *„ full control of people's destinies "*.

* Notă: Alexandre Dumas - *Contele de Monte Cristo* , Editura Tineretului, 1957.

Source: https://neculaifantanaru.com/doua-vieti-si-moartea-in-atentia-lui-dumnezeu.html